Твір-роздум про почуття

Люди часто кажуть: «Я відчуваю...» Наприклад, я відчуваю любов до своєї дівчини, я відчуваю злість на хама, відчуваю смуток, коли друзі довго не дзвонять і не пишуть. Це так, для прикладу - зазвичай друзі завжди дзвонять мені вчасно або я сам їм дзвоню. Просто почуттів так багато, вони настільки різноманітні! Що ж таке почуття?

Почуття, як я вичитав у словнику, це емоційний процес, суб'єктивне ставлення людини до іншої людини, до предмета, до об'єкта. Почуття не управляються свідомістю, розумом. Як часто ми стикаємося з тим , що розум підказує нам одне, а почуття - зовсім інше. Наприклад, видно, що ця дівчина - самозакохана брехуха, яку цікавлять тільки походи в ресторани і дискотеки, а хлопець все одно її любить. Часто люди розриваються між логічними доводами розуму і сильними почуттями.

Досі кожен вибирає сам, до чого прислухатися - до почуттів або до логіки. І немає універсального рецепта, як тут чинити.

Почуття бувають сильними і слабкими, бувають позитивними, нейтральними і негативними. Любов і ненависть - це найсильніші почуття, які бувають у людини. Сильне почуття, яке хтось відчуває, впливає навіть на тіло цієї людини. Від любові і радості сяють очі, розпрямляється постава, світиться обличчя. Від злості і гніву риси обличчя викривляються. Зневіра опускає плечі. Тривога збирає на лобі зморшки. Страх змушує тремтіти руки, горіти щоки.

За кілька днів радості і щастя людина ніби молодіє. А якщо поглянути на людину, яка довгий час відчувала ненависть, заздрість, ревнощі - і яке моторошне враження вона справить. Ніби душа у неї скорчилася.

Напевно, поведінка людини іноді більше залежить від почуттів, ніж від її розумних міркувань. Недарма так часто нам радять не піддаватися своїм почуттям та емоціям. Ми намагаємося придушити їх, якщо вони негативні, але вони все одно прориваються на світ божий або «вилазять» потім хворобами. То вони керують нами, то ми намагаємося щось зробити з ними: втілювати злість у каяття, а ненависть перетворювати на любов.